

غزل زندان

فریدون گیلانی

gilani@f-gilani.com

www.f-gilani.com

سر زلفی نیست
که شاعر از آن کمندی بسازد
در غزل های دوران دلبری
و به گیسوانش گلی بزند که شهر به شوق آید
به هر طرف که نگاه می کنم
طناب است و تازیانه و تیرک اعدام

چشمی که عشق را در انظار مردم بسراید
در دست خاکیان چموش خوار می شود
و باید که به ضرب تهدید
در میدان ها عبرت عابران شود

اگر به ملاقات من آمدید
حافظ را در خانه پنهان کنید
و خیام را مخفیانه به همسایه بسپارید
سلول من پر از آفتابی است
که به اسارت ابر رفته است .

شهریور ۱۳۸۸